

**Клинообразенъ** *пр.* клинообразный: клинообразна кость. *Бол.*

**Клинъ** *с. м.* 1) кливъ: Земѣте сега стѣкло отъ другъ кроежъ, напр. единъ дебели клинъ отъ стѣкло съ три страни и три рога. *Д. Д. 1871 р. 103.* Клинъ клина испажда. *Д. Д. 1869 р. 113.* Дрехата ся дѣлеше на три клина: двата бѣха потрѣбни за раменіетѣ, а третій за останалото тѣло. *Р. А. 74.* Вторнотъ (дульберъ) ми носеше Широкоъ фустанъ триста клинѣ. *М. 504.* 2) клинокъ (холоднаго оружія): Въртенъе клина (буздугана), млузганъе копія или вытка тояга (джиритъ). *Пк. 97.* Клинове са' въртели всадици повѣчъ, т. е. единъ ѣ искалъ да удари другаго, а онъ искусствъмъ съ свои си клинъ му ѣ отбивалъ ударъ. *Пк. 98.* *ум.* **Клинчѣ** *с. с.* клинушекъ: Раздѣпважъ съ дървено клинче малко нѣщо мѣжду коръ и дърво, и тамо впхвжътъ клонче изострено на клинъ. *Пк. 63.*

**Клийошвамъ, Клийошкамъ** *гл. дл. Клийошнѣ* *гл. сов.* толкаю, толкну; швыряю, швырну: Послѣ оставатъ предъ невѣстата чевлите, кои тая ритвѣтъ (кльошвитъ, клоцвѣтъ) три пѣти, а послѣ ги обуватъ. *М. р. 520.* И кога котката (*шаръ въ дѣтск. ипрѣ*) ке сѣ приближитъ до некого, овоу ѣ кльошкатъ со станчето. *М. р. 526.* Глависимъ кльошна по Солунски пѣти. *М. 154. (ср. кльцамъ).*

**Кли́павъ** *пр.*: Ходеше замисленъ, самъ-сѣ безъ другаръ, Тая заранъ младъ е, довѣчера—старъ, Одеве търговецъ—сега просякъ дрипавъ, Кога бѣше нужда—хромъ и слѣпъ и клипавъ. *Вазовъ.*

**Кли́савъ** *пр.* 1) вялый: Клисавъ мжжъ и жена клисава (му са пада). *Кл. 58.* Клисавъ мжжъ жена не храни (или: кѣща не връти). *Кл. 58.* 2) вязкій, тѣстоватый (*о невытеченномъ хлѣбѣ, о хлѣбѣ съ закаломъ*). Разклисавилъ ся като клисава турта. *Ч. 218.* **Кли́савъ хлѣбъ.**

**Кли́сарка** *с. ж.* 1) жена церковнаго служителя. 2) церковно-служительница въ женскомъ монастырѣ. *Бол.*

**Кли́саръ** (*н. гр. ἐκκλησιάρχης*) *с. м.* служитель церковный, отиращій и запиращій церковь, метущій церковь, зажигающій свѣчи и т. п.: Вънъ на вратѣжъ клисарьтъ тура котель съсъ воджъ, а крѣстникътъ хвърля ватрѣ пари. *Ч. 54.* Дорде са отвираля черковата и дорде клисарьтъ палилъ свѣщите, то и на литургията са давале петѣтъ пари. *З. 258. (ср. клюсаръ).*

**Кли́сура** (*н. гр. κλεισούρα*) *с. ж.* ущелье, горный проходъ, тѣснины: Отведе ги (робіе) у тесна клисура. *Д. 36, 28.* Видѣ ми са слѣдовательно за найздраво да залувжъ неожиданно нѣкои клисури въ горѣтъ, които не са пазяха добрѣ. *Т. 166.* Кой ѣ вреденъ да обиде До седумдесетъ дървени, И осумдесетъ клисури. *М. 171.*